

Rugăciune la biserica de la Ipotești a Eminovicilor. Au fost evocați monahii din familia poetului Eminescu

image not found or type unknown

Mihai Eminescu a fost pomenit marți de un sobor de preoți la biserica familiei de la casa din Ipotești. La finalul slujbei de Parastas au fost evocați monahii pe care familia poetului i-a dăruit Ortodoxiei.

Preotul paroh Valentin Tincu și Arhimandritul Siluan Antoci, starețul Mănăstirii „Înălțarea Sfintei Cruci” din comuna nemțeană Brusturi, au săvârșit slujba de Parastas pentru Eminescu și „tot neamul său cel adormit”, de la părinți și frați până la mătușile schimonahii și unchii arhimandriți.

De ce e importantă pomenirea lor?

Arhim. Siluan a adus aminte de semnificația slujbei de Parastas și de proveniența poetului dintr-o familie creștină, care a dat ortodoxiei mai mulți monahi: maicile Olimpiada, Sofia, Safta și Fevronia, surorile Ralucăi Eminovici, și arhimandriții Iachint și Calinic.

„Am început pomenirea aceasta frumoasă cu o rugăciune, pentru că în biserica noastră, noi, împreună cu cei plecați din această lume, suntem una. Ei sunt doar adormiți, pentru că așa cum am spus la slujba de Parastas, ne-am rugat pentru cei adormiți, iar cel adormit se trezește. Cu siguranță, împreună cu noi a fost cu duhul și familia marelui poet”, a transmis Arhim. Siluan Antoci.

Monahii familiei Eminovici

Pe lângă faptul că bunicul poetului, Vasile Iurașcu, era un apropiat al Mitropolitului Veniamin Costachi al Moldovei, din 9 frați ai Ralucăi Eminovici 6 s-au călugărit. Sunt des amintite vizitele poetului la Agafton, găzduit la chilia mătușii sale, schimonahia Fevronia, unde a auzit pentru prima dată din gura micii Zenaida povestea lui Călin, versificată mai târziu.

Sunt pomenite schimonahiile Sofia, Safta și Olimpiada, ultima fiind stareță a Mănăstirii Agafton. După căsătoria cu Vasile Velisarie din Bacău, Safta ia încuviințare de la soț și se călugărește, fiica sa Xenia urmându-i exemplul.

„Eminescu le-a iubit foarte mult pe aceste maici duhovnicești, maica Olimpiada a fost și stareța Mănăstirii Agafton, dar ele aveau și cinstea de a fi schimonahii. Schimonahul este mai mult decât un călugăr, el depune de două ori voturile monahale. Spun sfinții părinți că, spre sfârșitul vieții, marii monahi se tundeau în schima cea mare”, a spus arhimandritul Siluan.

Pentru viețuirea frumoasă, schimonahiile Olimpiada, Fevronia și Sofia, dar și monahia Xenia Velisarie, au fost trecute în Patericul Românesc.

Doi unchi monahi

Unchiul poetului era arhimandritul Calinic. Unii spun că ar fi înmormântat la Mănăstirea Neamț, alții la Mănăstirea Secu.

Ultimul membru călugărit al familiei Iurașcu a fost Iancu, închinoviat la Mănăstirea Coșula. Din scrierile lui Matei Eminovici, ieromonahul Iachint hirotosit arhimandrit, vorbea fluent germana și franceza. Considerat om școlit, acesta a fost amintit ulterior și ca bun administrator al Seminarului Teologic de la Socola.

Mărturie despre schimonahia Fevronia

O mărturie mai puțin cunoscută este legată de schima cea mare, pe care a purtat-o maica Fevronia.

„Maica Agapia Moisa, care a fost dată cu Decretul din 1959 afară din Mănăstire și trimisă forțat în sat, după aceea i s-a îngăduit să stea la Mănăstirea Slatina, a luat cu sine această comoară de preț – schima Maicii Fevronia -, știind și simțind de la Dumnezeu că aceasta se va întoarce din nou la locul unde trebuie să fie, la Mănăstirea Agafton”.

„La Mănăstirea Slatina, înainte de a muri, a încredințat această schimă unei ucenice, spunând: «Eu voi pleca la cele veșnice, dar după plecarea mea să duci acest odor din nou la Mănăstirea Agafton!» Și a ajuns la Mănăstirea Agafton această schimă, care se păstrează și astăzi în mare evlavie”, a transmis arhimandritul Siluan.

Istoria bisericuței familiei Eminovici

Edificată în locul unei vechi biserici din lemn, biserica „Sf. Voievozi” datează din secolul al XIX-lea și a fost cumpărată de Raluca Eminovici, mama poetului. Astfel,

lăcașul de cult a devenit loc de rugăciune pentru membri familiei, fiind în continuare biserica satului din Ipotești.

Într-o scrisoare din 14 aprilie 1909, Matei Eminovici îi scrie lui Corneliu Botez: „Biserica din Ipotești era proprietatea mamei, o cumpărase mama cu 250 de galbeni de la un anume Murguleț”.

Potrivit manuscriselor, Gheorghe Eminovici, tatăl poetului, deținea moșia din Ipotești și era cel care plătea salariul preotului slujitor în biserica „Sf. Voievozi”.

În spatele bisericuței de lemn, lângă altar, sunt înmormântați părinții poetului și doi dintre frații săi, Nicu și Iorgu.

În anul 1928, la inițiativa scriitorului Cezar Petrescu și a istoricului Nicolae Iorga, a fost construită o biserică nouă, lângă bisericuța familiei Eminovici.

Foto credit: Facebook / Federovici Doina Elena

basilica.ro